

[Arbejdsministeren]

beregningerne af udgifterne ved den foreslåede ordning.

Spm. nr. 927

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (24/4 81) af:

Voigt (FP):

»Er det meningen, at skatteyderne skal betale for, at Klaus Ribbjerg og andre forfattere nu skal på kursus for at lære, hvordan et filmmanuskript skal skrives, eller må disse forfattere selv trække tegnebogen op og erlægge den fulde pris på samme måde, som hvis jeg vil lære at spille på mandolin eller harpe?«

Begrundelse

Ministeren må naturligvis ikke få den opfattelse, at jeg har mandolinfeber eller flair for harpestringenes håndtering. Men hun må gerne få den opfattelse, at jeg bliver meget gal i mit hoved, hvis skatteyderne på ny skal være lappeskræddere ved at lægge hovedet på blokken for at finansiere et forrykt og tvivlsomt eksperiment.

Besvarelse (5/5 81):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg kan bekræfte, at Den danske Filmskole tilbyder en manuskriptuddannelse, dels som en 3-årig uddannelse, dels som kurser af kort varighed.

Eleverne optages efter en vurdering af deres talent og erfaring inden for filmmediet.

Spm. nr. 931

Til *ministeren for offentlige arbejder* (24/4 81) af:

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren overveje at fremsætte forslag til ændring af luftfartsloven, således at flyveledere ikke kan forsømme arbejde ved henvisning til svækkelse, overanstrengelse o.lign., der ikke er dokumenteret ved lægeerklæring?«

Begrundelse

Ifølge luftfartslovens § 74, der henviser til § 50, må flyveledere ikke gøre tjeneste, når de er påvirkede af alkohol el. lign. eller ramt af sygdom. Men de må heller ikke forrette tjeneste under svækkelse, overanstrengelse og mangel på søvn. Ministeren har selv over for folketinget erkendt det uholdbare i, at de pågældende sikkerhedsbestemmelser kunne bruges som konfliktmiddel. Hvis det ikke gennem kontrolforanstaltninger o.lign. er muligt at begrænse misbrug, kunne man også indføre en regel i overenskomsterne om, at forsømmelser uden for sygdom, der overstiger nogle få procent af den samlede arbejdstid, skal indhentes gennem ekstraarbejde.

Besvarelse (1/5 81):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg vil gerne først minde om det svar, jeg gav i folketingets spørgetid den 22. april i anledning af et andet spørgsmål fra hr. Svend Heiselberg. Jeg nævnte da, at statens luftfartsvæsen ikke umiddelbart, når en flyveleder melder sig syg eller siger, han befinder sig i en tilstand som beskrevet i luftfartslovens § 50, stk. 2, jfr. § 74, kan fastslå, at der foreligger misbrug. Hvert enkelt tilfælde bliver imidlertid noteret, og det kan fastslås, at hvis misbrug finder sted, vil der blive skredet ind. Denne indskriden vil have form af en tjenestemandssag med mulighed for anvendelse af sanktioner, som tjenestemandslovens regler åbner mulighed for.

Med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at ændre luftfartslovens § 74 kan jeg oplyse, at det, da den nuværende luftfartslov blev forberedt, blev nøje overvejet, om det forbud mod tjenstgøring i tilfælde af visse sygdoms- og svækkelsestilstande, som gælder for piloter og andet personel på luftfartøjer, også burde omfatte personel, der på jorden udfører arbejde af betydning for luftfartens sikkerhed. I bemærkningerne til § 74 nævnes det således, at der havde gjort sig alvorlige betænkeligheder gældende ved at fastsætte lige så strenge regler for personel på jorden som for det flyvende personel. Imidlertid fandt man dengang, at luftfartens kvalificerede krav til omgående og sikker reaktion, agtpågivenhed og nøjagtighed gjaldt med samme styrke for blandt andet flyveledere, hvorfor § 74 fik det indhold, den nu har.